

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2020-2021

2 MAART 2021

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

- van de heer Mathias VANDEN BORRE, mevrouw Cieltje VAN ACHTER
en de heer Gilles VERSTRAETEN -

**betreffende het verhelpen aan de aanhoudende taaldiscriminatie in de benoemingen bij
gemeenten en OCMW's in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad**

SAMENVATTEND VERSLAG

namens de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid
uitgebracht door de heer Guy Vanhengel

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:

Vaste leden: de heer Fouad Ahidar, mevrouw Soetkin Hoessen, de heer Mathias Vanden Borre,
de heer Guy Vanhengel, de heer Arnaud Verstraete

Ander lid: de heer Dominiek Lootens-Stael

Verontschuldigd: mevrouw Bianca Debaets

Dames en Heren,

De Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid besprak in haar vergadering van dinsdag 2 maart 2021 het voorstel van resolutie van de heer Mathias Vanden Borre, mevrouw Cieltje Van Achter en Gilles Verstraeten betreffende het verhelpen aan de aanhoudende taaldiscriminatie in de benoemingen bij gemeenten en OCMW's in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad – Stuk 768 (2020-2021) – Nr.1.

De heer Guy Vanhengel wordt aangeduid als verslaggever.

1. Toelichting door de heer Mathias Vanden Borre

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) vindt het jammer dat niet alle fracties vertegenwoordigd zijn, ook al hebben ze het naleven van de taalwetgeving hoog in het vaandel. Hij herhaalt wat hij bij de indiening van het voorstel van resolutie in het Uitgebreid Bureau heeft gezegd: het is de bedoeling van de N-VA om een meerderheid te vinden voor het voorstel, dat openstaat voor wijzigingen, amendementen en toevoegingen. Wat op tafel ligt, is geen dictaat. De N-VA wil eraan werken met de bedoeling om vorderingen te maken. Het thema is niet nieuw, maar het blijft brandend actueel.

De spreker citeert een vraag van het Facebook onlineplatform 'Durf te vragen Brussel': *“Ik ben zonet voor de eerste keer gevaccineerd. Ik had gehoopt uitleg te kunnen krijgen in het Nederlands, maar dat was niet mogelijk. Alleen iemand die de weg moest wijzen, sprak Nederlands en deze kon geen uitleg geven over de vaccinatie. Toen ik een vraag aan de arts of de verpleger stelde, kreeg ik een vragende blik: English? terug alsook een hele ratel in het Frans dat er een post vaccinatie FAQ is. Het feit dat ik niet alles begrepen had, was blijkbaar geen probleem, ook al werden er vragen gesteld over het gebruik van medicatie. Ik veronderstel dat het over bloedverdunners ging. Lang verhaal kort: ik surfte naar de pagina waar ik een antwoord op mijn vragen zou moeten krijgen. Het begint nog oké. De startpagina is in drie talen beschikbaar, maar dan komt: als ik op de FAQ klik, dan blijkt dat die – verrassing – alleen in het Frans beschikbaar is. Vandaar mijn vraag: weet iemand bij welke overheidsdienst ik dat kan melden. Ik ben het beu om als Nederlandstalige Brusselaar op die manier behandeld te worden. We hebben ook recht op info, zeker als het gaat over gezondheid, de huidige crisis en vaccinatie. Alvast bedankt. Een enorm gefrustreerde Nederlandstalige Brusselse.”*

De spreker merkt dat dat helaas niet het eerste of enige voorbeeld is. Hij heeft al verhalen gehoord van mensen die hetzelfde doen en die daar veel commentaar op krijgen. De Nederlandstaligen moeten volgens hem die problematiek ter harte nemen, kijken wat er allemaal misloopt in het Gewest en daaraan durven werken. Taaldiscriminatie is een vorm van discriminatie. Het respect voor het Nederlands, in het bijzonder in de Brusselse instellingen, moet worden opgevolgd en er moeten stappen worden gezet om dat in de praktijk te kunnen garanderen.

De 19 Brusselse gemeenten vormen een tweetalig taalgebied zoals expliciet voorzien in de Grondwet en in bijzondere wetten. Dat betekent dat de 2 talen, Frans en Nederlands, juridisch op gelijke voet staan. De vice-gouverneur controleert de taalwetgeving en die stelt een jaarrapport op. De commissieleden hebben dat rapport al besproken. Volgens het taalrapport is het dramatisch gesteld met het respect voor de taalwetgeving: zowel in de 19 Brusselse gemeenten als in de OCMW's. In de 19 gemeenten voldeed amper 15,4 % van de contractuele aanwervingen aan de Bestuursstaalwet, terwijl 63,4 % van de dossiers geschorst werd en 21,2

% van de gevallen getolereerd werd vanwege de korte duur van het contract. In de OCMW's voldeed slechts 4,7 % van de contractuele aanwervingen aan de Bestuursstaalwet, terwijl 66,4 % van de dossiers geschorst werd en 28,9 % van de gevallen getolereerd werd vanwege de korte duur van het contract.

Die recente cijfers tonen helaas een negatieve evolutie: het gaat jaar na jaar slechter met de naleving van de taalwet. Ze tonen ook dat de Brusselse gemeenten en OCMW's op flagrante wijze de Bestuursstaalwetgeving naast zich neer leggen want wanneer de vice-gouverneur een beslissing tot aanstelling schorst, kan een gemeente of OCMW die beslissing intrekken maar dat gebeurt bijna nooit. In 2019 werd geen enkele beslissing ingetrokken. De taalwetgeving, die van openbare orde is, wordt *de facto* naast zich neergelegd in Brussel, aldus de spreker.

Hij wijst op 2 bijkomende fenomenen. Ten eerste, holt een aantal Brusselse gemeenten en OCMW's het controlerecht van de vice-gouverneur uit door zich te onttrekken aan de wettelijke meldingsplicht van die benoemingen door geen gegevens over te maken en dat is ook onwettelijk. De jaarlijkse cijfers van de vice-gouverneur zijn niets anders dan een grove onderschatting van de geschetste problematieken.

Ten tweede, stelt de artikel 21, § 7 van de Bestuursstaalwet dat ten minste 50 % van de betrekkingen in gelijke mate verdeeld moeten worden over de beide taalgroepen. Dat is de taalpariteit. In het verslag geeft de vice-gouverneur aan dat het voor zijn diensten onmogelijk is om de correcte verdeling te controleren. Men kan vermoeden dat in minstens een aantal lokale besturen de minimumvertegenwoordiging van 25 % Nederlandstaligen verre van gehaald wordt. Uiteraard zijn de gemeenten en de OCMW's ook in gebreke.

De spreker vindt het betreuenswaardig dat die volstrekt illegale situatie jaar na jaar in stand wordt gehouden in de hoofdstad. Dat leidt tot een structurele discriminatie van Nederlandstalige inwoners van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en tot schrijnende situaties, zoals in het voorbeeld dat hij heeft gegeven.

De heer Mathias Vanden Borre bedankt zijn collega's, mevrouw Cielte Van Achter, de heer Gilles Verstraeten, en zeker mevrouw Annabel Tavernier en de heer Karl Vanlouwe, uitdrukkelijk voor hun hulp bij het totstandkomen van dit voorstel van resolutie. Hij geeft vervolgens de grote lijnen van het voorstel van resolutie weer. De indieners pleiten ervoor dat het College een krachtig signaal geeft aan de toezichhoudende overheden om paal en perk te stellen aan de situatie. Het voorstel van resolutie dringt er ook op aan om de discussie te voeren in de Kamer van Volksvertegenwoordigers om de flagrante schendingen van de taalwetgeving in te perken en om de discussie voor de OCMW's te voeren op het niveau van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en daarbij ook de Brusselse Hoofdstedelijke Regering te betrekken. Het vraagt ook dat de besluitvormingsmechanismen en het controlerecht worden aangekaart wat de Brusselse gemeenten betreft.

Verder bevat het voorstel van resolutie de vraag om het gebruikmaken van de bijzondere besluitvormingsmechanismen en het controlerecht opnieuw op tafel te leggen en wil het aan de federale regering vragen om een wetsontwerp uit te werken om de naleving van de taalwetgeving werkelijk te kunnen garanderen.

Het commissielid roept iedereen op om het voorstel al dan niet geamendeerd goed te keuren. Hij wil tot een gedragen voorstel komen om alle vormen van discriminatie – een van de *hot*

topics in de huidige samenleving – uit te bannen. Hij twijfelt er niet aan dat dat de commissieleden na aan het hart ligt en hij vraagt dat ze hun hart laten spreken.

2. Bespreking

De heer Guy Vanhengel (Open Vld) heeft tijdens het betoog van de heer Mathias Vanden Borre de bewuste FAQ-pagina rond Covid-19 en de vaccinaties geraadpleegd. Hij heeft daar, in het Nederlands, meteen een 50-tal vragen en antwoorden teruggevonden.

De spreker blik eerst even terug naar het ontstaan van de taalwetgeving in 1967. Dat was een heel ander tijdperk dan vandaag. De Gemeenschappen bestonden nog niet, Brussel was nog ‘een provinciaal nest’. Maar men wou er wel het tweetalig karakter doen eerbiedigen, omdat Brussel de hoofdstad van het tweetalige België was. Die bekommernis draaide toen vooral om de aanwervingen in de lokale besturen, want er was toen nog geen Gewest.

Daarna wilde men er vooral voor zorgen dat de communicatie naar de burgers in de 2 talen zou gebeuren. Er is op dat vlak mettertijd een enorme vooruitgang geboekt. Het komt nu nog maar heel zelden voor dat de openbare besturen niet in de 2 landstalen communiceren. Overigens vindt de spreker, en ook de Open Vld-fractie, dat die communicatie ook in het Engels zou mogen, als dat nuttig blijkt. Het Engels is immers stilaan de *lingua franca* geworden voor de internationale gemeenschap in het Gewest.

In de loop der jaren is, volgens de spreker, gebleken dat de taalwetgeving in verband met de aanwervingen zeer moeilijk te handhaven is. Dat is nog schrijnender geworden sinds de verdere internationalisering van Brussel en de daling van het aantal autochtone Nederlandstalige Brusselaars.

Intussen neemt het aantal mensen dat Nederlands kan spreken weer toe, zo blijkt ook uit de Taalbarometer. Dat heeft zeker te maken met de grote aantrekkingskracht en de kwaliteit van de Nederlandstalige scholen in Brussel, die een groot aanzien hebben bij de Franstalige en internationale Brusselaars. Desondanks neemt het aantal Brusselaars dat Nederlands als thuistaal heeft, nog altijd af. En dat heeft uiteraard een invloed op de arbeidsmarkt.

Bij de aanwervingen is er nog een bijkomend probleem. Je moet niet alleen tweetaligen vinden, maar zij moeten hun kennis van de 2 talen ook kunnen aantonen door een taalattest van Selor. Het is echter niet omdat je geen attest hebt dat je geen Nederlands kent. En omgekeerd is het niet zo dat je bereid bent om een bepaalde taal te gebruiken in de omgang met de burger, als je het attest wel hebt.

Het probleem wordt nog nijpender in de sector van de knelpuntberoepen, vandaar de pijnlijke cijfers bij de OCMW's. In de ziekenhuizen en woonzorgcentra is het heel moeilijk om gekwalificeerd medisch en zorgpersoneel te vinden. De taalwetgeving maakt die zoektocht nog moeilijker. In veel zorgcentra kennen sommige personeelsleden zelfs geen van beide landstalen.

De spreker wijst ook op een verschil in de taalwetgeving tussen de gewestelijke besturen en de lokale besturen. In de gewestelijke besturen voorzien eentalige ambtenaren in een tweetalige dienstverlening. In de lokale besturen wordt de tweetaligheid gewaarborgd door tweetalige beambten.

Uit ervaring weet de spreker dat er de minste problemen zijn bij de verplichting tot een tweetalige dienstverlening. Het aantal klachten over een gebrekkige dienstverlening in de eigen taal bij de gewestelijke diensten is nagenoeg verwaarloosbaar. Het aantal klachten over het taalgebruik bij de lokale besturen ligt hoger.

De spreker haalt hierbij de absurde situatie aan bij de brandweer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Die valt immers onder de taalwetgeving voor de gewestelijke diensten, zodat elke ziekenwagen zou bemand moeten worden door een Nederlandstalige én een Franstalige ambulancier, die elkaar zelfs niet moeten kunnen verstaan.

Dat voorbeeld illustreert dat de taalwetgeving verouderd is en dat er aanpassingen nodig zijn. Maar daar kan alleen aan gesleuteld worden op federaal niveau en op basis van een gesprek tussen beide Gemeenschappen. Een unilaterale positie innemen, is altijd een slecht begin van zo een gesprek.

De Open Vld is dus geen voorstander van een eenzijdige resolutie, wel van een gesprek met de Franstalige collega's. Het is altijd beter om olie op de golven te gieten dan olie op het vuur.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang) ergert zich aan de ontkeners, zoals de heer Guy Vanhengel. Zij zeggen dat er geen enkel probleem is, dat iedereen altijd in zijn eigen taal geholpen wordt door de lokale besturen.

De spreker verwijst daarom naar de problematische situatie in de openbare ziekenhuizen, bij de politie en in de gemeentehuizen. Hij haalt daarbij het voorbeeld aan van het Koningin Fabiolaziekenhuis, waar hij wel geholpen kon worden in het Arabisch of in het Frans, maar niet in het Nederlands. Zulke problemen doen zich elke dag voor. In de vaccinatiecentra hangen affiches, in het Nederlands op A4-formaat, in het Frans op A3-formaat. En het personeel kan er vaak geen antwoord geven in het Nederlands op vragen die soms van levensbelang zijn.

Er wordt dus stelselmatig afgeweken van de taalwetgeving om de Nederlandstaligen te kleineren. De ontkeners zeggen dat de wetgeving hier niet te handhaven is. Waarom lukt het dan wel in Zwitserland of Canada? Wellicht heeft men daar wel de wil en de fijnzinnigheid om de wet te doen respecteren.

De spreker vraagt zich ook af waarom de partij van de heer Guy Vanhengel nu zegt dat de wetgeving verouderd is, terwijl zij jarenlang aan de macht is geweest en toen iedereen zand in de ogen gestrooid heeft.

Niets doen is geen optie, aldus het raadslid. Hij vindt het zelfs schandalig om alles op zijn beloop te laten. De hoofdstad van Europa blijkt een kampioen te zijn in het overtreden van de taalwetten, zo blijkt uit de cijfers van de vice-gouverneur.

De spreker heeft veel respect voor het voorstel van de collega's van N-VA, maar hij herinnert eraan dat hun partij 4 jaar lang aan de macht geweest is. De toenmalige minister van Binnenlandse Zaken, de heer Jan Jambon, had toen de sleutel in handen om veranderingen door te duwen. Het is dus wat zielig en pathetisch om nu in de Raad een voorstel in te dienen.

De spreker vindt weliswaar dat er rond de resolutie een consensus zou moeten komen, ook al heeft hij begrepen dat dat niet zal lukken omdat Open Vld verkiest om geen stelling in te nemen.

Als niemand anders actie onderneemt, is het aan de Nederlandstalige Brusselaars om een initiatief te nemen, als een eerste aanzet richting het hoofdstedelijk echelon. En als het daar niet lukt, moet er naar het federale niveau gegaan worden. Elke dag dat je verandering uitstelt, wordt het moeilijker om het juiste spoor terug te vinden.

Er is de afgelopen jaren een Vlaamsonvriendelijk klimaat ontstaan, waardoor Nederlandstaligen soms weglopen, zoals ooit in het Brugmannziekenhuis gebeurd is. Als tegenvoorbeeld wijst hij naar het Universitair Ziekenhuis van Jette, waar men er wel in slaagt om zelfs viertalig personeel te vinden, ook als is het daar niet wettelijk verplicht.

Het verheugt de spreker dat alle partijen in een eerder debat de principes van de taalwetgeving verdedigd hebben. Dissonante stemmen zijn volgens hem te wijten aan een onvoldoende kennis.

Er is in Brussel meer nodig dan het promoten van taalcursussen. De Vlamingen moeten schouder aan schouder een signaal geven dat het zo niet verder kan. De toepassing van de taalwetgeving zou moeten worden uitgebreid. Lokale besturen die informatie achterhouden, zouden een sanctie moeten krijgen.

Gezien het grote succes van het Nederlandstalig onderwijs zouden er genoeg kandidaten moeten zijn om te slagen voor het Selor-examen. Dat onderwijs levert elk jaar mensen af die *de facto* tweetalig zijn, het is dus onmogelijk dat er geen tweetalig personeel te vinden is. Hier speelt dus wellicht ook slechte wil een rol.

Inzetten op de tweetalige dienstverlening, zoals de heer Guy Vanhengel suggereerde, is een dwaalweg, die niet functioneert.

De spreker is er zich van bewust dat het College rekening moet houden met veel politieke evenwichten. Maar alleen door een duidelijk signaal kan je veranderingen afdwingen. De raadsleden moeten de uitvoerende macht niet uit de wind zetten, zij moeten die controleren. Het is tijd om op tafel te kloppen.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld) wijst erop dat collega Dominiek Lootens-Stael hem moedwillig verkeerd citeert door te beweren dat hij ervoor pleit om niets te doen. Hij erkent dat er iets moet gebeuren, namelijk een herziening van de Bestuursstaalwet van 1967. In het verleden is een aanpassing daaraan altijd tegengehouden doordat de Vlaamse Gemeenschap zich, in een echte stellingenoorlog, heeft vastgeklampt aan die wet.

Het heeft geen zin om je vast te klampen aan problematische wetgeving uit 1967, noch om het conflict op te zoeken. Beterschap bereik je door je flexibel op te stellen en toekomstgericht te denken.

Raadslid Mathias Vanden Borre hoopte op een goed debat. In die opzet is hij alvast geslaagd, meent **commissielid Arnaud Verstraete (Groen)**. Groen steunt het doel van dit voorstel van resolutie. Nederlandstalige Brusselaars of Nederlandstaligen in Brussel moeten overal in het Nederlands terecht kunnen. Helaas zijn de tegenvoorbeelden legio. Groen heeft er altijd op aangedrongen dat de VGC deze situatie aan de kaak moet stellen.

Uit het geschiedkundig overzicht van de heer Guy Vanhengel blijkt dat de weg nog lang is maar dat er ook al vooruitgang is geboekt. De spreker kent bv. veel niet-Belgen die ervoor kiezen om Nederlands te leren omdat ze vinden dat die taal er in België bijhoort.

De spreker wil de problemen resoluut anders aanpakken dan de indieners van het voorstel van resolutie. Op 1 maart 2021 werd bekendgemaakt dat Uber-chauffeurs op basis van regels uit 1995 hun smartphone niet langer zouden mogen gebruiken. Strikt genomen kan dat kloppen, maar teruggrijpen naar oude regels is zelden de weg vooruit. Iedereen erkent dat er veel schort aan de huidige taalwetten, maar *mordicus* vasthouden aan het verleden is ook in dit geval geen optie.

Het loont daarentegen om op zoek te gaan naar alternatieven. Aangezien de taalwetgeving op federaal niveau wordt vastgelegd, zijn de indieners terecht van mening dat de federale overheid zich over een oplossing moet buigen. Waarom heeft de N-VA die discussie niet opgestart toen de partij in de federale meerderheid zetelde?

Het volstaat niet om de reflectie volledig aan het federaal parlement over te laten. De spreker roept op tot dialoog met alle Brusselaars, Franstaligen inclusief, om nieuwe voorstellen uit te denken, bv. tijdens de Staten-Generaal voor Brussel.

De huidige mechanismen draaien in grote mate rond het concept van schorsing. Momenteel kunnen medewerkers die bij een lokaal bestuur benoemd worden, geschorst worden als de tweetalige dienstverlening in het gedrang komt. De bedoeling is dat burgers op deze manier in het Nederlands geholpen kunnen worden, maar de werkelijkheid strookt niet met de theorie. Systematische toepassing van de huidige regels zou overigens leiden tot personeelstekort en een vertraagde dienstverlening. De mensen die kunnen besluiten om medewerkers te schorsen, beseffen dat er niet aan oplossingen wordt gewerkt en dat de problemen eenvoudigweg verlegd worden.

Het raadslid schaaft zich achter het betoog van de vice-gouverneur: onderwijs vormt de beste langetermijnoplossing. Als alle schoolverlatende Brusselaars vlot Nederlands zouden spreken, zou het taalprobleem definitief van de baan zijn. Tweetalig onderwijs en immersieonderwijs zijn een haalbare kaart die in het Nederlandstalig onderwijs al in de praktijk gebracht wordt en veralgemeend kan worden. Een uitwisseling van taalleerkrachten zou ook al een hele stap vooruit zijn. Als Franstaligen Frans geven in het Nederlandstalig onderwijs en vice versa, krijgen alle leerlingen namelijk les van moedertaalsprekers. Hoopgevend signaal is dat collegelid Sven Gatz onlangs nog bevestigd heeft dat hij dit spoor wil volgen.

Voorts beschouwen steeds meer Brusselaars de kennis van het Nederlands als een vorm van emancipatie of als een manier om hun kinderen meer kansen te bieden. Tot enkele decennia geleden was het in sommige kringen niet *bon ton* om Nederlands te spreken: omdat het Frans toen hoger aangeschreven stond, was Franse taalvaardigheid een vorm van emancipatie. Nu opent kennis van het Nederlands heel wat deuren. Alle Nederlandstaligen moeten die positieve uitstraling van het Nederlands koesteren.

De spreker stipt aan dat eentalige mensen die in dienst zijn getreden bij gemeentebesturen en OCMW's altijd nog Nederlands kunnen leren. Het Huis van het Nederlands heeft de voorbije jaren meer ondersteuning gekregen om taalopleidingen voor hen te organiseren. Het raadslid juicht deze bewuste beleidskeuze van de VGC en de Vlaamse Regering toe.

Bijkomende stap in de goede richting zijn de brochures van de Taalwetwijzer. Wie geconfronteerd wordt met een probleem of ongewenste situatie kan dankzij de brochures van de Taalwetwijzer het bestuurlijke kluwen ontwarren. Bij welke instantie je klacht moet indienen

tegen een schending van de taalwetten, hangt namelijk af van waar het probleem zich heeft voorgedaan.

De spreker besluit dat Groen voorrang wil geven aan positieve en structurele oplossingen die in dialoog met andere beleidsorganen uitgedacht worden. Daarom zal Groen het voorstel van resolutie niet steunen, maar engageert de partij zich wel om voort te werken aan oplossingen.

De heer Fouad Ahidar (one.brussels-sp.a) meent dat deze kwestie in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement gevoerd moet worden, niet in de Raad. De 17 Nederlandstalige raadsleden kunnen de problematiek voorleggen aan de minister-president of andere leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Een constructieve houding is onontbeerlijk. De spreker neemt afstand van vijandige discussies tussen partijen.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA) is verheugd dat het thema bij elke politieke partij leeft. Het Nederlandstalige karakter van de Raad behoort tot zijn essentie. Ondanks onenigheid over bepaalde aspecten hoopt de spreker dat er een fundament is gelegd dat alle Vlaamse partijen over de partijgrenzen heen zullen uitdragen. De Nederlandstaligen moeten een eengemaakt front vormen.

De pagina met vaak gestelde vragen (FAQ) over het coronavaccin dat in het vaccinatiecentrum aan de Heizel toegediend wordt, is enkel in het Frans beschikbaar. Ook in vaccinatiecentrum Zuid wordt het principe van tweetaligheid met de voeten getreden. Het is levensgevaarlijk dat mensen niet in hun moedertaal terechtkunnen voor vaccinatie of andere medische ingrepen. Zulke praktijken zijn absurd, rekening houdend met de aanzienlijke geldsommen die uitgetrokken werden om de vaccinatiecentra degelijk uit te bouwen.

De werkelijkheid is veel complexer dan de heer Guy Vanhengel deed uitschijnen in zijn beknopte geschiedkundig overzicht. Sommige problemen zijn in 2021 actueler dan ooit. Bij de brandweer zijn Nederlandstaligen rechtstreeks het slachtoffer van de huidige regeling: ze moeten veel zwaardere uren draaien om het gebrek aan Nederlandstalige collega's te compenseren.

Het commissielid benadrukt stellig dat de N-VA tijdens haar deelname aan de federale regering niet heeft stilgezeten. Vroeger werden de taalpremies uitbetaald zonder dat er een doeltreffende controle aan voorafging, met een miljoenenfactuur tot gevolg. Dankzij toenmalig minister van Binnenlandse Zaken, de heer Jan Jambon, moet er nu eerst bewijs geleverd worden, al moet het Grondwettelijk Hof zich nog over die beslissing uitspreken. Cielkje Van Achter, Johan Van den Driessche en overige N-VA-politici hebben het thema op allerlei manieren op de agenda gezet. Om de federale taalwetten aan te passen, is een meerderheid nodig, maar er zijn nog manieren om zoden aan de dijk te brengen.

De spreker is verheugd dat Groen de intentie van het voorstel van resolutie steunt en de problemen erkent. Ecolo en Groen staan vaak los van de werkelijkheid, maar de heer Arnaud Verstraete liet blijken gevoelig te zijn voor reële problemen die zich dagelijks voordoen. Overigens botsen ook mensen met een migratieachtergrond die het Nederlands hebben aanvaard en moeizaam de taal hebben geleerd, op grenzen.

Onderwijs is de sleutel voor talloze problemen, maar in het Franstalig onderwijs loopt er veel spaak. Minder dan 8 % van de leerlingen is er na zijn middelbare schoolcarrière voldoende Nederlandstalig! Het Franstalig onderwijs staat voor een enorme uitdaging.

De spreker betreurt ten eerste dat het voorstel van resolutie niet goedgekeurd wordt. België is gebouwd op evenwichten. De grootste verdedigers van dit land blijken de Brusselse werkelijkheid nu onder de tafel te schuiven. Ze beschouwen de Vlaamse en Franse Gemeenschap in Brussel niet als gelijkwaardig en schatten Brussel dus niet naar waarde. Het raadslid is dan ook teleurgesteld dat overige partijen geen tegenvoorstel indienen.

De laatste wijzigingen aan de taalwetgeving dateren van 1968, niet van 1967, zegt **de heer Dominiek-Lootens-Stael (Vlaams Belang)**. Hij wilde in zijn eerdere betoog niet beweren dat de N-VA tijdens de voorbije federale zittingsperiode geen aandacht gehad zou hebben voor de taalwetgeving, maar betreurt dat toenmalig minister van Binnenlandse Zaken, de heer Jan Jambon, de Brusselse vice-gouverneur niet heeft belast met federaal administratief toezicht op het naleven van de taalwetten.

Tot slot, wil hij nog eens herhalen dat het toezicht moet worden uitgebreid naar de openbare ziekenhuizen en de politie. Deze instellingen ontsnappen momenteel aan het toezicht, met alle gevolgen van dien.

De heer Arnaud Verstraeten (Groen) heeft de indruk dat de heer Mathias Vanden Borre het positieve heeft gezien in de bespreking van de voorliggende resolutie. Het is goed dat de meeste raadsleden het eens zijn over heel wat zaken. De huidige situatie is inderdaad niet voldoende en er moet iets aan worden gedaan. De dialoog over de aanpak hiervan moet worden verdergezet, maar niet iedereen is het momenteel eens over wat er moet worden gedaan. Dat kan wel nog komen want vandaag werden al interessante pistes opgelijst. Groen engageert zich om aan deze problematiek te blijven werken.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie betreffende het verhelpen aan de aanhoudende taaldiscriminatie in de benoemingen bij gemeenten en OCMW's in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt niet aangenomen met 4 stemmen tegen 1.

De verslaggever,
Guy VANHENGEL

De voorzitter,
Fouad AHIDAR
